

Ai Biểu Áo Dài Bay Phố Xưa

Từ nay anh nói phương Đông Hồng
là ngực em mà, em biết không?
ở đó, bình minh, tia nắng mới
cùng em, rục rỡ một phương Đông!

Ở đó, đóa hoa hồng trắng nở
vì em chào đón một ngày thêm
vì em, hoa nhắc cho em nhớ:
"Anh mỗi ngày anh yêu quý em!"

Vì em, con bướm vàng đang tới
chiếc máy bay vừa đậu đấy thôi!
trời đất Liên Khương không có cửa
em ơi chim lượn giữa khung trời...

Em ơi anh cúi hôn bầu ngực
hôn đóa mặt trời trong tim em
và anh nghe tiếng tim em đập
anh nói thầm em rất có duyên!

*Cái duyên thành nợ, ai xui nhỉ
ai biểu áo dài bay phố xưa?
ai biểu trăm năm thành quá khứ
Quê Hương mãi mãi chuyện không ngờ!*

Sáng anh thức dậy nhìn mặt trời
anh đã nhìn em hoa trắng ơi...
em, cái mặt trời soi thế giới
và anh tin đó: Một Niềm Vui!

Ai ngang Thanh Mỹ, ngang Lạc Lâm
ngó mái Nhà Thờ, mái ngói xanh
ngó cặp bồ câu đang rửa cánh
lặng hồn một chút tiếng cầu Kinh...

Trần Văn Lê

